

บทที่ 1

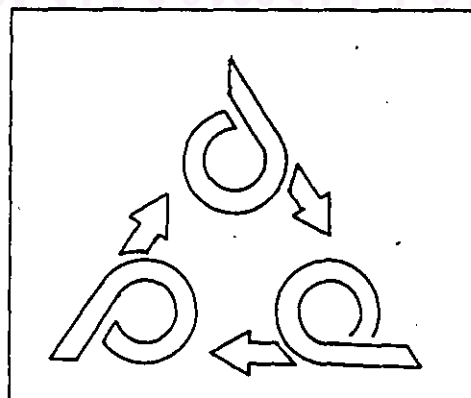
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สุขภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นของชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย โดยเฉพาะการที่บุคคลจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขสมบูรณ์ สามารถกระทำกิจกรรมต่างๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้นั้น จะต้องมีสุขภาพดีเป็นพื้นฐาน สุขภาพที่ดีมีผลทำให้เกิดความสุขสบาย ความร่าเริงแจ่มใส ความมีสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จของเป้าหมายพื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิต และสุขภาพที่ดียังเป็นกุญแจนำไปสู่วัตถุประสงค์พื้นฐานด้านการเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดี (ประกาเพ็ญ สุวรรณ, 2522)

ในปัจจุบันนี้ทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน ได้เล็งเห็นความสำคัญของสุขภาพมากขึ้น เช่น มีการจัดตั้งสถานบริการทางสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นสถานออกกำลังกาย สถานบริการสาธารณสุข รวมทั้งมีการจัดการสอนสุขศึกษาในโรงเรียน โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การมีสุขภาพดี และจากคำกล่าวของสุชาติโสภณประยูร (2525) ได้กล่าวไว้ว่า สุขภาพกับการศึกษาเป็นของคู่กัน และยากที่จะแยกออกจากกันได้ ถ้าขาดเสียอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วอีกอย่างหนึ่งจะดำรงรอดอยู่ได้อย่างยากลำบาก เพราะปัจจุบันในชีวิตจริงนั้น คนเราจำเป็นต้องศึกษาเพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ เพื่อปรับปรุงส่งเสริมสุขภาพให้ดีขึ้นแต่ในขณะเดียวกันคนเราก็จำเป็นต้องมีสุขภาพที่สมบูรณ์ดีด้วย เพื่อจะศึกษาเล่าเรียน และใช้การศึกษาที่ได้รับไปนั้นให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งวิธีการทางการศึกษาที่ให้การศึกษากับสุขภาพนั้นก็คือ การให้สุขศึกษานั้นเอง สุขศึกษามีจุดมุ่งหมายให้เกิดผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติทางด้านสุขภาพที่ถูกต้อง (ประกาเพ็ญ สุวรรณ, 2520)

แนวคิดทางสุขศึกษา (ประกาเพ็ญ สุวรรณ, 2522)

สัญลักษณ์ของ “สุขศึกษา” นี้ แสดงถึงแนวคิดปัจจุบันของคำว่า “สุขภาพ” ที่มี ความสัมพันธ์ต่อกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดหลัก 3 อย่าง ซึ่งแทนโดย วงสามวง ซึ่งวงทั้งสามมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งจะทำให้ “สุขศึกษา” ไม่ สมบูรณ์

วงที่ 1 หมายถึง สุขภาพเป็นผลรวมของภาวะแห่งความสมบูรณ์ ของ บุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

วงที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ

วงที่ 3 หมายถึง สุขศึกษามีจุดมุ่งไปสู่ตัวบุคคล ครอบครัว และชุมชน

เป้าหมายของวิชาสุขศึกษา คือ การที่จะช่วยผู้เรียนให้มีการปฏิบัติ และมีทัศนคติที่ดี ในการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมีสุขภาพดี (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2522) และในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันทั่วกันว่าทัศนคติมีบทบาทสำคัญอยู่มาก ในเรื่องสุขปฏิบัติของนักเรียน ทัศนคติจะเป็นตัวเชื่อม ระหว่างความรู้ที่ผู้เรียนได้รับกับการกระทำหรือการปฏิบัติ ซึ่งความรู้ย่อมเฉยไม่ได้เป็นเครื่อง รับประกันว่าบุคคลนั้นจะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนรู้ แต่ถ้าเขามีทัศนคติที่ดีร่วมกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะกระตุ้น ให้ปฏิบัติแล้ว จะมีแนวโน้มที่จะกระทำหรือปฏิบัติมากกว่าบุคคลที่มีทัศนคติที่ไม่ดี ในเรื่องของทัศนคตินั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาวะแห่งความพร้อมของจิตใจ ที่จะมีการปฏิบัติต่อ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทัศนคติจึงแตกต่างกับความรูสึก ธรรมดาโดยทั่วไปไปมาก เพราะทัศนคติจะถาวรคงตัว และมีสาระสำคัญมากกว่าความรู้สึก ธรรมดา ทัศนคติของคนเรามีใช่เป็นเรื่องของพันธุกรรมแต่เป็นเรื่องที่จัดหาเพิ่มเติมได้ สร้าง ขึ้นได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ (สุชาติ โสมประยูร, 2525)

การที่นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว มีองค์ ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาทิ วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อคุณค่าของการศึกษา ครู โรงเรียน และวิชาที่ เรียน (Mehren and Lehmann, 1975: 12-13 อ้างถึงใน วิเชียร ท่อนทอง, 2537) และได้มี งานวิจัยยืนยันผลการวิจัยว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน และสามารถใช้เป็นตัวแทนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ (Holtzman and Brown, 1965) อ้างถึงใน สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล, 2525; วัชรินทร์ ฐิติอดิษฐ์, 2530; กฤษณา คิตติ, 2536; วิเชียร ท่อนทอง, 2537) จากการศึกษาของฮิลด์เรท (Hilldrecht, 1966) พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฉลาดจำนวนหนึ่ง ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เนื่องจากนิสัยในการเรียน ไม่ดี ขาดความสนใจและขาดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน (Hilldrecht, 1966 อ้างถึงใน สุรศักดิ์ สุขเมธีวรกุล, 2525 ; วัชรินทร์ ฐิติอดิษฐ์, 2530) และจากการศึกษาขององค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อการเรียนต่อและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษามหาวิทยาลัยของมัลลิก นิตยาพร และคณะ(2533) พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนคือ องค์ประกอบ

ด้านภูมิหลังทางสังคม และสังคมรอบข้างของนักเรียน และยังพบว่าทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนในปัจจุบันมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน

จากปรัชญาการสอนสุศึกษา คือการสอนนักเรียนให้เกิดความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติ เพื่อการมีสุขภาพที่ดีสมบูรณ์แข็งแรง ซึ่งความรู้ที่นักเรียนได้รับนั้นจะทำให้เกิดทัศนคติ และทัศนคติจะนำไปสู่การปฏิบัติ เพราะว่าทัศนคติเป็นความคิดเห็น ความเชื่อที่ถูกกระตุ้นด้วยอารมณ์และความรู้สึก ทำให้พร้อมที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถ้าบุคคลนั้นมีทัศนคติที่ดีแนวโน้มของพฤติกรรม การปฏิบัติจะเป็นไปในทางที่ดีด้วย เช่น ถ้านักเรียนชอบวิชาสุศึกษา แสดงว่าเขาเห็นความสำคัญของสุศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาสุศึกษา และตั้งใจเรียนวิชาสุศึกษา ซึ่งจะมีผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อวิชาสุศึกษาของนักเรียนและพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในทางที่ดี แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาสุศึกษา ก็จะทำให้เขาไม่สนใจเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและการนำไปปฏิบัติ ทั้งยังทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพ เพราะเขาไม่มีความรู้ที่ถูกต้อง ขาดการดูแลรักษาสุขภาพ จึงแสดงได้ว่า ทัศนคติจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมสุขภาพ

และจะเห็นได้ว่า ทัศนคติในการเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมากหากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต่อวิชาที่เรียน วิธีการสอนของครู โรงเรียน ขบวนการเรียนการสอน ยอมรับวัตถุประสงค์และคุณค่าของการศึกษาแล้ว ย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจกำลังใจ ความขยัน ความเอาใจใส่และตั้งใจเรียน จนเกิดประสิทธิภาพ แต่ถ้าหากนักเรียนมีนิสัยและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนและวิชาที่เรียนแล้ว ย่อมเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย หมกมุ่นใจที่จะเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ โดยเฉพาะในวิชาสุศึกษานั้น จะส่งผลถึงปัญหาสุขภาพ ปัญหาสังคม สิ่งแวดล้อม ฉะนั้นครูผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจนักเรียนให้ลึกซึ้ง เพราะการสอนนั้นมีได้มุ่งหวังเพียงจะให้ความรู้แก่ นักเรียนเท่านั้น จะต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนด้วย (ชม ภูมิภาค, 2533 อ้างถึงใน อารี ภูสุวรรณ, 2538)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นวัยที่กำลังคิดหาเหตุผล อยากรู้ อยากเห็น ต้องการทดลองทำในสิ่งต่างๆ เป็นวัยที่สามารถพัฒนาค่านิยมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งค่านิยมทางสุขภาพ (สมจิตร สุพรรณทัศน, 2526) ฉะนั้นจึงเป็นการดีที่ครูจะมีการปลูกฝังทัศนคติที่ดีทางสุขภาพให้กับนักเรียน แต่จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนสุศึกษา ซึ่งมีหน่วยการเรียนเพียง 0.5 หน่วยการเรียน ทั้งยังเป็นวิชาที่ไม่ได้ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป จึงขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจัง (ชญาณี นาคะไพบุลย์, 2536; วิจิตร เจียรสุธรรมพร, 2535) แต่ในอนาคตข้างหน้า การสอนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จะใช้คะแนนจากการเรียนชั้นมัธยมศึกษาเป็น

คะแนนส่วนหนึ่งในการคัดเลือกเข้าเรียนต่อ ซึ่งวิชาสุขศึกษาเป็นวิชาที่มีการคิดคะแนนรวมอยู่ด้วย อีกทั้งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อจบการศึกษาแล้ว ส่วนหนึ่งจะไปเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในระดับนี้ไม่มีการสอนวิชาสุขศึกษาให้กับนักเรียน ดังนั้นนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแล้ว อาจจะทำให้เกิดปัญหาสุขภาพขึ้นได้ และนักเรียนอีกส่วนหนึ่งจะต้องออกไปทำงาน ซึ่งสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อการประกอบอาชีพทุกอาชีพ ดังนั้นนักเรียนเหล่านั้นมีสุขภาพดี รู้จักการดูแลสุขภาพของตนเองและของสังคมก็จะเป็นสิ่งที่ดี แต่ในทางตรงกันข้ามถ้านักเรียนเหล่านั้นมีทัศนคติในการดูแลสุขภาพไม่ดีไม่เห็นความสำคัญของสุขภาพ อาจจะทำให้เกิดปัญหาสุขภาพ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศไทย

เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลง และแก้ไขปรับปรุงได้ ในทางการศึกษาจึงมีการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติ เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้ทราบทัศนคติของนักเรียน และหาทางปลูกฝังหรือแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ จะศึกษาในลักษณะของการหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความรู้ การปฏิบัติ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการวัดทัศนคติเฉพาะด้าน เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการดูแลสุขภาพ ด้านการบริโภคอาหาร เป็นต้น มาตราวัดทัศนคติ จึงเป็นเพียงเครื่องมือที่ผู้วิจัยนำมาใช้ศึกษาหาข้อค้นพบเฉพาะในงานวิจัยนั้นเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีการพัฒนาเครื่องมือสำหรับวัดทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมองเห็นปัญหาว่า การวัดมอดด้านทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นวัดยาก มีปัญหาในการวัดมาก จึงมีความต้องการเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูอนามัยโรงเรียน ครูแนะแนว ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างและพัฒนามาตรวัดทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งคาดว่าจะจะได้มาตรวัดทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างมาตรวัดทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเชื่อถือได้ของมาตรวัดทัศนคติที่สร้างขึ้นในด้าน
 - 2.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)
 - 2.2 ความเที่ยง (Reliability)

2.3 ความตรง (Validity)

2.3.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.3.2 ความตรงเชิงสภาพ (Concurrent Validity)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนามาตรวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษาสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสร้างตามแนวการวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert)
2. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2539
3. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษา ใช้การเขียนตอบโดยผู้ถูกวัด

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบข้อความเกี่ยวกับมาตรวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษาด้วยความรู้สึกที่เป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. วิชาสุศึกษา หมายถึง วิชาสุศึกษารายวิชาบังคับในหมวดวิชาพหุสาขามัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

2. ทัศนคติต่อวิชาสุศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเข้าใจ ความเชื่อในคุณค่าและประโยชน์ของวิชาสุศึกษา รวมถึงพฤติกรรมที่จะแสดงออกหรือกระทำ ซึ่งอาจจะเป็นในทางสนับสนุนหรือในทางต่อต้านที่นักเรียนมีต่อวิชาสุศึกษา ที่แปรค่าออกมาในรูปของคะแนนจากการตอบข้อความเกี่ยวกับมาตรวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งทัศนคตินี้แยกออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

3.1 องค์ประกอบทางด้านปัญญา หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ของนักเรียนที่มีต่อวิชาสุศึกษา เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อวิชาสุศึกษา

3.2 องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ หมายถึง ความรู้สึก หรืออารมณ์ของนักเรียนที่สัมพันธ์กับวิชาสุศึกษา ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่นักเรียนประเมินว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือไม่ดี

3.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่นักเรียนจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

3. มาตรฐานทัศนคติต่อวิชาสุศึกษา หมายถึง มาตรฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสร้างตามแนวการวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert)

4. คุณภาพของมาตรฐานวัด หมายถึง คุณลักษณะที่ดีของมาตรฐานวัด ซึ่งพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

4.1 ขั้นตอนการสร้าง และพัฒนามาตรวัด

4.2 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก หมายถึง การทดสอบความแตกต่างในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อระหว่างกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย (t-test) ของสองกลุ่ม โดยใช้เทคนิคกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ 27 * แล้วเลือกข้อความที่มีค่า t สูงตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปไว้ใช้เป็นข้อคำถาม

4.3 ความเที่ยง (Reliability) ของมาตรฐานวัด หมายถึง คุณภาพของมาตรฐานวัดที่สามารถให้คะแนนคงที่ ไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้ง ซึ่งจะพิจารณาจากค่าที่แสดงความสอดคล้องภายใน โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทำมาตรฐานวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

4.4 ความตรง (Validity) ของมาตรฐานวัด ได้แก่

4.4.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หมายถึง คุณสมบัติของมาตรฐานวัดในด้านการสร้างได้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องกรวัดซึ่งเนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นมาตรฐานวัดทัศนคติต่อวิชาสุศึกษา คือ คุณค่าและประโยชน์ทั่วไปของวิชาสุศึกษา คุณค่าและประโยชน์ต่อสุขภาพ การจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

4.4.2 ความตรงตามเชิงสภาพปัจจุบัน (Concurrent Validity) หมายถึง คุณสมบัติของมาตรฐานวัดที่สร้างขึ้นสามารถจำแนก ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาสุศึกษา กับ ผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาสุศึกษาออกจากกันได้ โดยการใช้เทคนิคกลุ่มทราบลักษณะ (Known-group technique) โดยทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้สถิติทดสอบที (t-test)

5. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่กำลังเรียนอยู่ใน

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2599

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้มาตรฐานวัดทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษา สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีคุณภาพ
2. เป็นประโยชน์ ต่อผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองของนักเรียนในการนำไปใช้ศึกษาทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการให้คำปรึกษา แนะนำ ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของนักเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการสร้างมาตรฐานวัดทัศนคติต่อวิชาสุขศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป
4. เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับทัศนคติทางสุขศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย